

2005

Rok 2005 vstoupil do historie Vísky především velkolepou oslavou 490 výročí první písemné zmínky o obci a s ní spojeným srazem rodáků a přátel Vísky. Oslavovaná první zmínka se datuje k roku 1515 a vypovídá o tom, že první historicky doložený majitel zdejší obce Mikuláš Trčka z Lípy postoupil naší obec dalšímu šlechtici Mikuláši Otmarovi z Holohlav, jehož rod pak ve Vísce i sídlil a nazýval se z Holohlav a na Vísce.

Dotyčné výročí se místní obyvatelé v čele se svými zastupiteli rozhodli náležitě oslavit. Myšlenka připomenutí výročí se objevila na počátku roku a za svou ji vzala starostka obce ing. Ludmila Paclíková, která začala oslavu spolu s několika dalšími připravovat. Na počátku března se konala první veřejná schůze zdejších obyvatel v Pohostinství U Fajmanů, kde bylo dohodnuto vydání almanachu a projednány některé organizační práce. Přípravu almanachu si vzal na starost ing. František Šimon z čp. 19., pan Břetislav Čapek z čp. 73 postupně shromáždil kontaktní adresy na zdejší rodáky, které čas zaval za hranice rodné obce. Pozvolna se za spolupráce s představiteli zdejších spolků doladřoval program celé akce a Víska se připravovala i úklidem obce, doděláváním cest a parkoviště před obchodem, novými nátěry na hasičské zbrojnici, čekárně, sokolovně a dalšími činnostmi. Organizačně mimořádně náročná práce přinesla své plody v inkriminovaný den v sobotu 24. září během víkendu, na který připadalo vísecké posvícení.

Před zahájením celé akce obec rozeslala a rozdala pozvánky všem místním, rodákům, na které se podařilo vypátrat kontakt a těm, kteří jsou s Vískou svázáni nějakým poutem. Událost byla dopředu i medializována, články o připravovaném srazu vyšly v deníku Noviny Vysočiny, jehož součástí byl i rozhovor se starostkou obce, dále v

týdeníku Cesta Vysočiny a v Chotěbořském echu, Víška o nich také informovala na svých internetových stránkách.

Samotný sraz, první v historii Víšky, provázelo od počátku velmi pěkné počasí. Celá událost odstartovala již v sedm hodin ráno programem rybářského spolku u rybníka Společný, kde rybáři připravili chytání ryb, občerstvení a možnost posezení. Slavnostní zahájení se odehrálo v deset hodin na schodech sokolovny a započal ho krátký projev starostky obce a poté pana Karla Březiny z čp. 68, který promluvil za TJ Sokol. Následně obyvatele obce krátce pozdravili hosté - poslanec KDU-ČSL za kraj Vysočinu a místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ing. Jan Kasal a radní kraje pro sociální oblast Bc. Jiří Vondráček. Následovalo vystoupení hasičů na fotbalovém hřišti, v jehož rámci předvedlo požární útok místní družstvo mužů a žen a také družstvo dětí z Klokočova, které trénuje členka zdejšího sboru Marcela Lefflerová. Po vystoupení hasičů se hlavní program odehrával v budově mateřské školky. Ta připravila jakýsi den otevřených dveří, během něhož si zájemci mohli prohlédnout budovu školky a především shlédnout krátké vystoupení dětí, které pod vedením paní učitelek nacvičili program složený z tanečků a písniček. Odpoledne započalo fotbalovým zápasem Víška proti zbytku světa, který skončil porážkou domácích 7:2. Po něm pokračoval program sportovních soutěží – například střelení penalt ženami o věcné ceny nebo soutěžemi pro děti připravené v zahradě mateřské školky. Předposlední akci představovala přednáška Mgr. Jana Čapka o historii Víšky do roku 1948 v sále Pohostinství U Fajmanů navštívená zhruba 100 účastníky, přičemž zájem bohužel převyšoval kapacitu sálu. Na večer pak sokolové a hasiči připravili společnými silami taneční zábavu v sokolovně, kde účinkovala kapela Polyvox, na kterou se prodalo rekordních 108 vstupenek. Kapela hrála až do půl čtvrté ráno a poslední „rodáci“ odcházeli až během nedělního rána o půl deváté.

Plno bylo i v Pohostinství U Fajmanů, kde vystupovala pro změnu Bago kapela s country hudbou.

Paralelně s těmito událostmi probíhal celodenní program. Jednalo se především o výstavu v budově mateřské školky. Její první část se věnovala fotografiím Vísky – jednak starým, které se podařilo shromáždit v průběhu přípravy oslav, přičemž nejstarší pocházela z roku 1890, a jednak novým, jejichž autorem byl vesměs Mgr. Miloslav Vaněk z čp. 55. Kromě fotografií zde byly vystaveny místní kroniky včetně současných zápisů a další náležitosti k historii i současnosti obce jako například erby původních majitelů Vísky. Druhá část výstavy nabízela ruční práce místních obyvatel a jejich škálu lze označit za velmi širokou. Jednalo se o drátkované šperky a zdobené kameny, dřevěné figurky, květináče, výšivky, květinové vazby a také obrazy místních rodáků, například pana Miroslava Motla z čp. 45 a již nežijících pana Jaroslava a Josefa Klepetkových z čp. 55 a 65.

Další výstava probíhala v zpřístupněné hasičské zbrojnici. Zde bylo možné shlédnout fotografie ze života sboru, diplomy, vítězné poháry, staré hasičské helmy a součásti starých stejnokrojů či nahlédnout do hasičské kroniky. V podobném duchu se nesla i expozice v sokolovně, která nabízela naopak vše k sokolské jednotě. Opět se jednalo o spoustu fotografií, staré plakáty zvoucí na fotbal, diplomy a sportovní trofeje, staré kroniky či fotodokumentaci kontaktů s německým Lohmenem. K poslechu během celého dne hrála v sokolovně Bago kapela country hudbu. V sokolovně se také návštěvníci slavnosti mohli občerstvit z široké nabídky v podobě grilovaného prasete, guláše, vepřových řízků, klobás, bramborového salátu a pití všeho druhu. K dispozici pro občerstvování samozřejmě bylo i Pohostinství U Fajmanů a otevřený místní obchod.

K součástí programu v sokolovně patřilo i promítání videofilmu Víška před deseti lety od pana Martina Břízy a Karla Březiny. Velmi zajímavou možností představovalo i promítání fotografií z historie a současnosti Víšky a jejího okolí od Mgr. Miloslava Vaňka, které se během celého dne odehrávalo v sále Pohostinství U Fajmanů. K atrakcím patřila i možnost projet se po obci kočárem taženým koňmi s kočím, což umožňoval pan Jiří Karlík ze sousední Nové Vsi a nutno podotknout, že zájem byl opravdu veliký především od dětí až po starší návštěvníky.

Návštěvníci a zájemci si také mohli zakoupit almanach, jehož textovou část připravil pan ing. František Šimon z čp. 19. Textovou úpravu provedly starostka Ludmila Paclíková a hospodářka obce Marie Březinová, další příspěvky do textové části dodali i někteří další rodáci. Fotografie dodal pan Miloslav Vaněk z čp. 55, který prováděl i celkovou grafickou úpravu. Almanach 490 let obce Víška obsahuje na 45 stranách stručný pohled na historii Víšky, kterou dovádí až k roku 2005, ale zabývá se také současností, věnuje se místní bývalé škole a dnes mateřské školce a také minulosti a současnosti víseckých spolků. Velmi poutavou část tvoří vzpomínky několika místních rodáků. Text je doplněn velmi zdařilými fotografiemi jednak černobílými vesměs historickými mezi řádky, jednak přílohou barevných fotografií na konci almanachu, které dokumentují současný život v obci. Almanach nechala obec vytisknout v počtu 750 kusů a na jeho financování se výrazně podílelo devět sponzorů. Největší částkou přispělo sousední ZD Maleč, které věnovalo 15 000,- Kč, dále firma Lacman 10.000,- Kč, ZD Nová Ves – Víška 5.000,- Kč a menší částky dále darovali především místní živnostníci.

Celková hodnocení účastníků se vesměs nesla ve velmi pozitivním duchu a je třeba uvést, že sraz a oslava se opravdu vydařily. Celkem se ho podle odhadů zúčastnilo okolo 500 návštěvníků, kterým obec nabídla

i zorganizování ubytování. K jeho nejhezčím momentům patřila setkání lidí, kteří se neviděli často i celá desetiletí, dojemné bylo i naslouchání těm, kteří mnohdy před 60 a více lety ve Vísce trávili své mládí, aby je pak osud zahnal na jiná místa. Pro mnohé z nich to byl návrat do Vísky po mnoha letech a určitě si ho všichni náležitě užili. Doufejme, že podobná setkání a podobně vydařené oslavy uskuteční naše obec i v budoucnu.

Po úspěšném setkání rodáků a přátel záležitosti slavnostní vystřídaly záležitosti všední a k nim patřilo například počasí. Letošní zima proběhla ve znamení značných zvrátů. Počátek roku se vyznačoval vysokými teplotami s teplotními rekordy. Ve Vísce bylo například již 8. ledna naměřeno 11 °C ve stínu a i ranní teploty se pohybovaly okolo 5 °C. Zimní ráz přinesla až druhá dekáda ledna a sníh, i když spíše v malém množství, vydržel až do druhého týdne února, kdy se dostavila obleva. Netrvala ovšem dlouho, protože již v noci z 15. na 16. února napadlo úctyhodných 35 cm sněhu a další pak připadal během následujících dní, takže celková sněhová pokrývka přesahovala 40 cm. Dostavila se tak klasická přímo idylická zima s nádhernými zimními scenériemi a krásně zasněženou krajinou. Přes částečnou oblevu na konci února trvaly zimní podmínky doprovázené častým sněžením až do třetího březnového týdne a dle vyjádření meteorologů tak v tomto roce napadlo nejvíce sněhu za posledních 40 let. V třetím březnovém týdnu přišla rychlá obleva, kdy teploty vystoupaly až na 14 °C. Následně došlo k již tradičnímu povodňovému koloritu – 19. března se Doubrava vylila ze svého koryta vinou rychlého tání velkého množství sněhu a zaplavila okolní louky. Voda ve Vísce opanovala široká prostranství mezi řekou a bývalým mlýnem a vynutila si i krátké uzavření silnice na Maleč.

Zbytek března a duben proběhly ve znamení chladného počasí, rtuť teploměru poprvé dosáhla 20 °C až v poslední den dubna. Květen patřil naopak ke spíše teplejším měsícům a přinesl první tropický den, když se 22. teplota zastavila až na 26 °C. Asi nejvýraznější květnovou událost přineslo počasí o den později 23. května. V tento den se během odpoledne dvakrát dostavila průtrž mračen a po té druhé v 19 hodin na sousední Maleč zaútočila přívalová vlna od Rušínova. Přinesla v pravdě katastrofické následky – velká část obce byla zaplavena bahnem, zatopeno převážně v suterénních prostorách bylo celkem 63 domů a voda v nich dosahovala často až výše jednoho metru. Maleč se ocitla bez plynu a elektrického proudu a hlavně se stala nedostupnou po komunikacích, které zaplavily návaly bahna a kamení. Katastrofu, která podle odhadů přinesla miliónové škody pomáhali odstraňovat profesionální i dobrovolní hasiči a policie. Víšce se vodní respektive bahenní živel, který ovšem způsobilo i nevhodné vysoké zornění svahů nad Malčí a jejich osetí hrachem, naštěstí vyhnul.

Následující červen lze označit za v souladu s převažující tradicí poměrně deštivý. Po něm následovalo převážně chladné léto. Výjimku představoval poslední týden července, kdy dorazilo tropické počasí a tři dny před koncem měsíce jsme ve Víšce naměřili letošní rekord 31 °C. Po chladném a deštivém srpnu přišlo nadprůměrně teplé září. Jeho počasí konečně získalo v pravdě letní ráz, teploty přesahovaly v prvních 14 dnech 20 °C a dosáhly dokonce i 27 °C. Druhá polovina září už byla chladnější a v noci z 19. na 20. téhož měsíce se dostavil první mráz, aby pokryl Víšku jinovatkou. Říjen se nesl ve znamení přetrvávajícího babího léta, meteorologové ho označili za opět nadprůměrně teplý, například ještě 12. října teplota dosahovala 20 °C. Ochlazení přišlo až na konci měsíce a ovlivnilo hlavně listopad. Během něj v noci ze 17. na 18. poprvé sněžilo, i když pouze ve formě poprašku, ale konec měsíce byl již

mrazivý s mrazy i ve dne. Prosincové počasí střídalo poměrně vysoké teploty (až 8 °C) s chladnějšími obdobími se sněhem, který pokrýval obec těsně před Vánocemi, ale během Štědrého dne s jeho 6 °C většinou roztál. Víška tak získala bílý hábit znovu až v posledních dnech roku, zato velmi vydatný ve výšce přes 20 cm.

V počtu obyvatel došlo k příznivé změně – obec zaznamenala nárůst o čtyři osoby na celkových 182 zaregistrovaných usedlíků. Ve Vísce se narodily dvě děti – Barbora Kocábková v čp. 66 a Michal Marek v čp. 61, čtyři osoby se přistěhovaly, respektive nahlásily zde již ve skutečnosti déle trávající pobyt, naopak dva lidé svůj pobyt odhlásili. Po velmi dlouhé době nedošlo k žádnému umrtí. Naopak svatby se uskutečnily v rekordním počtu a Víška jich zažila celkem pět. Osmnáctého května se vdávala Marcela Březinová z čp. 69 za Libora Lefflera z Klokočova a to na hradě Lichnici, o dva měsíce později slavili svůj sňatek Pavel Šrámek původem z Vísky 15 a Hana Jarošová ze Štok a Aleš Křivský z čp. 70 s Pavlínou Kusou z Věleně. V září se pak odehrály dvě svatby – bratr jmenovaného Aleše Křivského Radek si bral Miloslavu Boháčovou z Kolína a velitel místních hasičů Jaroslav Březina původem z čp. 69 nyní z Chotěboře Dagmar Mazurkovou bydlící tamtéž. Bohužel z výše jmenovaných si trvalé bydliště ve Vísce ponechal pouze Radek Křivský, který zde ale také fakticky nebydlí. Jedním z přistěhovalých byla i paní Pavlína Krejčová, která koupila dům čp. 61 po bývalé rodině Kajínkových k trvalému bydlení.

Náplň veřejného života v obci ovlivňovala zejména zasedání obecních zastupitelů a chod obecního úřadu. Na něm došlo v tomto roce k výměně na pozici hospodářky. Paní Marie Březinová z čp. 7, která zde jako hospodářka pracovala od roku 1998, odešla definitivně do důchodu

a na její místo nastoupila předcházející hospodářka paní Iveta Grundová z čp. 13. Obecní zastupitelstvo zasedalo během roku na rekordním počtu 14 zasedání. Počet zastupitelů ale poklesl na pět v důsledku dvou rezignací – nejprve rezignovala ředitelka mateřské školky paní Ludmila Málková z důvodu nového zákona, který zakazoval představitelům škol zřizovaných obcí účast v samosprávě a ke konci roku rezignoval z důvodu sporů se starostkou obce i další zastupitel pan Josef Košťál. Ze 14 zasedání byla dvě veřejná v Pohostinství U Fajmanů, přičemž na prvním proběhlo jednání o územním plánu za přítomnosti pracovníků firmy Aurum, která ho pro Vísku vytváří. Nový územní plán vzniká proto, že předešlá urbanistická studie ztrácí z právního pohledu svoji závaznost pro možnost získávání dotací. Měl by řešit rozvoj obce na dalších 10 – 15 let. Během schůze se projednávaly především otázky týkající se vymezení zóny pro stavbu rodinných domků, zóny pro podnikání, prostor pro rekreaci a volnočasové aktivity, ale také případného záplavového území či ochranného areálu zemědělského družstva. Nejvíce připomínek zaznělo k nevzhlednému tvaru i okolí místní prodejny a zápachu, který produkuje provozovna chovu prasat. Další veřejná schůze se pak týkala organizace srazu rodáků a přátel Vísky.

Na běžných jednáních zastupitelstva dominovala tematika rozpočtu, žádosti o dotace a věci spojené s územním plánem. Na počátku roku rozdala obec rodinám zde bydlících celkem 67 dotazníků, které sloužily jako podklad pro zpracování územního plánu. Občané v nich měli odpovědět na 20 otázek týkajících se jejich vnímání místní reality a preferencí například ohledně umístění ploch pro bydlení či podnikání. Celkem se obecnímu úřadu vrátilo 27 dotazníků. Zastupitelé projednali mimo jiné i zvýšení místních poplatků za vodu, které v tomto roce činí 11 Kč/m³ a 100 Kč za nájem z vodoměru. Zároveň odhlasovali podání

žádosti na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o bezúplatné vydání budovy sokolovny obci, v čemž se dlouhodobě angažuje především místostarosta obce pan Ondřej Čapek. Zastupitelstvo odsouhlasilo i pronájem rybníka u domku rodiny Málkovi v čp. 63. Ten si pronajal pan Luboš Kutílek z Chotěboře za slib údržby rybníka a jeho okolí. Nájemce již za obcí provozuje dva rybníky pro chov akvarijních organismů.

Obci, respektive její starostce, se také podařilo získat od krajského Fondu Vysočiny dotaci na projekt studie revitalizace Novoveského potoka a obnovy jeho zadržovacích schopností při povodních. Velmi zevrubnou studii provedla firma Štindl z Bíteše s cílem nalézt prevenci proti opakujícím se záplavám, na kterých se Novoveský potok také podílí. Výsledkem studie je několik podnětných návrhů, které by do budoucna mohly zlepšit povodňovou, ale i celkově vodohospodářskou situaci v okolí obce a také zdejší životní prostředí. Autoři zmíněné práce vidí jako velký problém extrémně vysoký stupeň zornění půdy, zvláště v nevhodných lokalitách jako Rouzeň, kde je velké nebezpečí eroze, a komplexní odpřírodnění drobné vodopisné sítě, tj. svedení původních potůčků a struh do umělých vydlážděných koryt propojených se systémem meliorací. Navrhují na katastru obce zatravnění téměř 40 ha orné půdy, zalesnění 13 ha, vytvoření protierozních mezí, výsadbu zeleně v krajině, obnovu stromořadí podél silnic a doprovodné zeleně podél cest, ale i výstavbu nových vodních nádrží ve vhodných lokalitách a obnovu některých starých rybníků. Tato věc by určitě prospěla nejen prevenci proti povodním, ale i celkové pestrosti a kvalitě zdejší krajiny. A i když finanční náročnost případné realizace by byla obrovská, určitě by stálo za to alespoň v některých bodech se k vytyčenému cíli přibližovat. Zmíněná opatření by bylo možné uskutečnit ale pouze s pomocí dotací ministerstva životního prostředí, kraje či Evropské unie. Jasnou

skutečnost představuje fakt, že špatný stav zdejší krajiny je způsoben především nevhodnými zásahy do jejího rázu v době komunistického režimu. Bude velmi těžké napravovat, co způsobily tyto nekvalifikované zásahy do krajinného rázu, i proto, že některé z nich jsou již fakticky nevratné.

Mezi pozitivní skutečnosti z oblasti vodohospodářství patří i rostoucí kvalita vody z místního vodovodu, v níž došlo k poklesu dusičnanů, který se momentálně pohybuje okolo 45 mg/l. Vlivem omezení hnojení luk u řeky statkovými hnojivy se v poslední době ve vodě také již nevyskytují bakterie.

Obecní rozpočet vykázal celkové příjmy ve výši 1 594 000 Kč. K významným příjmům patřila již zmíněná dotace na program revitalizace potoka ve výši 97 000 Kč nebo dotace z Programu na obnovu venkova na opravu komunikací. Celkové výdaje naopak dosáhly hodnoty 1 599 000 Kč, takže rozpočet skončil jako prakticky vyrovnaný s pouze zanedbatelným schodkem. K nejvýznamnějším výdajovým položkám se řadila splátka na za plynofikaci ve výši 206 000 Kč, výdaje na opravu komunikací, či platy zastupitelů a zaměstnanců obce.

Hospodářská situace místních obyvatel se odvíjela od stavu zaměstnavatelů ve zdejším regionu. Ten stále nejvíce zastoupený – zemědělské družstvo Nová Ves – Víška zaznamenal rok spíše průměrný, i když jeho hospodaření skončilo se ziskem. Ten byl vykázán hlavně zásluhou dotací, které přesáhly 5 miliónů korun a poprvé v nich figurovaly platby z rozpočtu Evropské unie ve výši 1 860 tisíc korun. Právě tyto platby by se měly každoročně postupně navyšovat. Rentabilní provoz družstva představoval především novoveský chov skotu. Rostlinná výroba se ocitla v účetním zisku, ale pouze právě díky dotačním položkám, jinak by byla ztrátová. Výnosy v tomto roce

nedosahovaly loňské rekordní úrovně, velmi vysoký výnos zaznamenalo družstvo pouze u ovsa, kde představoval 4,84 t/ha a u kukuřice 36,3 t/ha, ta se ale vyznačovala velkou zapleveleností, což zvyšovalo náklady na zpracování. Naopak u ječmene dosáhlo družstvo pouze 3,08 t/ha. Výnos řepky – 2,88 t/ha hodnotil agronom družstva jako dobrý, ovšem vzhledem k nízké letošní ceně této plodiny na trhu bylo její pěstování ztrátové. To bohužel platilo i pro všechny další obiloviny kromě pšenice. Ztrátu, i když menší než v loňském roce, vykazalo i vísecké středisko chovu prasat. Byla způsobená opět nízkou výkupní cenou prasat, ale i vysokými náklady danými starou technologií. Ve středisku se proto po dvouleté pauze přistoupilo k pokračování rekonstrukce, kterou tentokrát prošla selatárna používaná pro výkrm jatečných prasat. Ta po rekonstrukčních pracích přešla na novou technologii mokrého krmení od něhož si družstvo slibuje snížení nákladů a zlepšení zdravotního stavu chovu. Celková investice dosáhla hodnoty 1 240 000 Kč za technologii krmení a 328 000 Kč za odvětrávání. Nová technologie umožnila propustit dva pracovníky a zvýšit produktivitu práce. Družstvo dále pokračovalo v nákupu strojů, počet pracovníků v něm poklesl o pět na celkových 40 a z důvodu nedostatku vlastních pracovníků zaměstnalo dva Ukrajince, kteří zde působí jako pracovníci firmy zajišťující služby v zemědělství. Průměrná mzda zaměstnanců družstva stoupla na 14 900 Kč, celkové tržby poklesly především v rostlinné výrobě a úvěry dosáhly 12 miliónů korun.

Firma Lacman pokračovala ve své pravidelné činnosti. Ve Vísce se kromě tradičního sponzorování mateřské školky významně podílela na vydání již zmíněného almanachu 490 let obce Víska. V rámci Vysočiny se zviditelnila organizací 11 ročníku cyklomaratonu Lacman Vysočina Road 2005, který proběhl 13. srpna v okolí Ždírcce nad Doubravou na celkem třech trasách odstupňovaných podle náročnosti. Pohostinství U

Fajmanů prošlo rokem bez výraznějších změn. Naopak místní obchod s potravinami a smíšeným zbožím změnil nejprve svoji prodavačku, kdy místo paní Jany Peškové z Klokočova začal prodávat přímo nájemce pan Josef Horák z Horního Bradla, kterému občas vypomáhala paní Eva Linhartová z Vršova u Horního Bradla. Změnu prodavače provázelo i okleštění otevírací doby, která se byla v pondělí, středu, čtvrtek a pátek stanovena od 7.30 do 11.00 a v úterý a sobotu od 7.30 do 10.00 hodin. K 31. srpnu respektive k 1. září došlo pak ke změně nájemní smlouvy, tj. nejprve ukončil s obcí původní smlouvu pan Horák a obratem došlo k uzavření smlouvy nové se zmíněnou paní Evou Linhartovou z Vršova, která zde od té doby trvale sama prodává. Nájemní smlouva zůstala stejná na již během roku sníženou částku 1500 Kč měsíčně (o snížení požádal obecní zastupitelstvo ještě původní nájemce). Po změně provozovatele zaregistrovali místní nakupující podstatné zlepšení sortimentu zboží například u pečiva, uzenin, ale i v dalších výrobcích. Ceny u některého zboží dokonce poklesly, ale celkově zůstávají stále spíše vyšší, což je ale obecně problém takovýchto malých provozoven. Částečně se změnila i otevírací doba obchodu, který je nyní otevřen v úterý a v sobotu od 7.30 do 10.00 v ostatní všední dny od 7.30 do 11.00 hodin. Obecní zastupitelé na žádost nájemce financovali dovybavení prodejny novým mrazákem a regálem se zeleninou. K prodejně se váže v tomto roce i jedna kriminální záležitost a to její vykradení. Odehrálo se počátkem srpna, kdy zloději vnikli během noci po vytlučení výlohy železnou rohožkou od hostince do prostor prodejny a odnesli některé zboží především lihoviny, prací prostředky, konzervy, ale i například sušenky. Překvapivě ovšem ponechali na místě finanční hotovost uloženou v pokladně. Případ vyšetřovala následující den policie, ale pokud je známo, viník nebyl zjištěn.

Stavební práce prováděla během roku jednak obec a jednak individuální stavitelé. Záslužnou činnost financovanou obcí a prováděnou jejím zaměstnancem Janem Hořínkem představovala úprava parčíku u pomníku padlých, kde došlo k prořezání keřů, srovnání půdy, celkové úpravě prostranství a vysazení živého plotu, který nahradil starý plot drátěný. Podobnou úpravou – především srovnáním půdy – prošlo i prostranství okolo obchodu. V březnu nechala obec pokácet suchou lípu ve stromořadí u silnice a také několik javorů u domu rodiny Kaněrovy čp. 2, naopak naproti novostavbám na konci vsi směrem na Pukšice byly vysázeny ovocné stromy, zpevněn břeh cesty k novostavbě rodiny Šteklovy a zkrášlen vysazením zeleně. Během září se podařilo vybudovat novou asfaltovou komunikaci od domku rodiny Křivskovy čp. 47 k domku rodiny Hořínkovi čp. 31 a opravit místní silnici od provozovny firmy Lacman k domku rodiny Březinovy čp. 7. Práci na komunikacích realizovala Správa a údržba silnic Havlíčkův Brod a havlíčkobrodská firma Dvořák – stavby pozemních komunikací. V rámci gruntování před srazem rodáků dostala nový nátěr i hasičská zbrojnice – respektive její zvonička, vrata a okapy a stejně tak okapy a dřevěné podbití autobusové čekárny, která byla také vymalována. Obec obstarala i dopravní značení u místních mostků přes potok, čímž splnila požadavek příslušného zákona, postarala se i o opravy a nové nátěry lávek a mostů.

Ze soukromých stavebních aktivit došlo k rekonstrukci domku čp. 61 Miroslava Marka a Pavlíny Krejčové a k úpravě přilehlé zahrady, dům čp. 14 Přemysla Čapka dostal novou střechu a zároveň zde probíhaly úpravy vnitřních prostor. Nové fasády získaly novostavby čp. 78 Ondřeje Čapka, čp. 80 manželů Kalvodových a čp. 79 rodiny Šteklovy, která svůj rodinný domek také zkolaudovala. Střecha se dokončovala také na novostavbě Marcela Málka na zahradě čp. 22, dále ale již novostavba nepokračovala.

Hlavní změnu v oblasti zdravotnictví v bezprostředním okolí představoval návrat MUDr. Petry Gajdošové do malečské ordinace po necelé půlroční mateřské dovolené, kdy ji zastupovala MUDr. Marcela Janoušková z Horních Lhotek. Změnila se i ordinační doba paní doktorky, která ordinuje v pondělí a ve středu od 7.00 do 14.00, v úterý od 14.00 do 19.00, ve čtvrtek od 7.00 do 11.00 a v pátek od 7.00 do 12.00 hodin.

Školství pro zdejší obyvatele kromě přilehlých základních škol reprezentovala především zdejší mateřská školka. Do ní během září školního roku 2004/2005 začalo docházet 36 dětí, z toho 12 v předškolním věku (z toho ovšem pouze dva z Vísky). Z nich 24 navštěvovalo běžnou třídu a 12 logopedickou. Kolorit školního roku se podobal těm předcházejícím a to především v pozitivním slova smyslu. Tak jako v předchozích letech děti měli možnost navštěvovat v blízké Chotěboři divadelní představení a prakticky každý měsíc tak shlédly novou hranou pohádku či jiný druh divadelní hry, v jednom případě dokonce vystoupení kouzelníka. Absolvovali několik výletů po okolí obce, v Chotěboři navštívily trh řemesel, v sousední Nové Vsi základní školu, kde si pro ně její svěřenci připravili loutkové divadlo. Již od podzimu se připravovaly na prosincovou besídku pro starší občany z Vísky, kterou tentokrát paní učitelky propojily s příchodem Mikuláše, čerta a anděla a děti s babičkami a dědečky si poté vzájemně vyměnili drobné dárečky a přáníčka. Vrchol prosincového snažení představovala besídka pro rodiče 16. prosince, která se opět velmi vydařila. Rodiče s dětmi na ní přicházeli do pouze svíčkami osvětlené a koledami ozvučené budovy školky, aby zasedli ke stolkům s cukrovým upečeným dětmi a jejich učitelkami. Poté, co si mohli objednat kávu a čaj, shlédli pásmo říkanek, písniček a tanečků, které děti několik týdnů nacvičovali. Následovalo rozbalování

dárků věnované školce firmou Lacman. Dění ve školce se poměrně výrazně soustředilo na seznamování se s lidovými zvyky, kromě Vánoc a Velikonoc to letos bylo i pálení čarodějnic, které si děti vyzkoušely na konci dubna. Školní rok pak školka uzavřela pořádáním výletu do ZOO Praha, oslavou dne dětí a závěrečným rozloučením s těmi co nastupují do první třídy základní školy. Letos se jednalo o 11 předškoláků, z toho pouze jeden je místní – Roman Hapák z čp. 54.

I když nejvýznamnější společenskou událost a to zřejmě i v kontextu posledních desetiletí představoval již popisovaný sraz rodáku a přátel Vísky, v jeho stínu nezůstávaly během roku ani aktivity místních spolků, jež se ostatně výrazně podílely na zdárném průběhu srazu. Patřilo k nim Sdružení dobrovolných hasičů, které na své lednové valné hromadě volilo svůj výbor. Volby se odehrály bez výraznějších změn, ve funkci starosty byl potvrzen pan Antonín Kubát z čp. 71, jeho náměstkem se stal pan Ladislav Motl z čp. 67 a v pozici velitele byl potvrzen pan Jaroslav Březina mladší, původně z čp. 69, toho času z Chotěboře. Dále bylo zvoleno dalších 13 členů výboru, z toho tři ženy na pozicích revizora, kronikáře a referenta pro ženy. V květnu se zástupci sboru zúčastnili okrskové soutěže v Malči. Družstvo mužů skončilo na osmém místě, družstvo žen na posledním čtvrtém. Dámská sestava přesto zaslouží uznání alespoň za účast, protože její část už nebydlí ve Vísce a nedojíždí sem každý týden, a proto najít čas na společné tréninky je v jejich případě opravdu problematické. Hasiči dále provedli v obci sběr starého železa a také pomohli při sekání trávy jako součást péče o úpravu obce. Dva z členů sboru pomáhali odstraňovat následky již zmíněných květnových povodní v Malči.

T J Sokol napřel svou aktivitu zejména na vytvoření zázemí fotbalovému týmu. Bohužel ale sezóna 2004/2005 nebyla pro místní

fotbalisty úspěšná. Jejich družstvo ji zakončilo na posledním 14 místě tabulky okresního přeboru a po čtyřech letech zde muselo sestoupit do III. třídy. Jejich výkon měl spíše sestupnou tendenci. Zatímco na podzim ještě alespoň dvakrát vyhráli, v jarní části sezóny je nečekalo ani jedno vítězství, pouze tři remízy. Celková bilance měla následující charakter: dvě vítězství, tři remízy, 21 porážek, 24 gólů vstítili, 98 obdrželi a získali pouze 9 bodů, což je bilance, která mezi zdejšími početnými fanoušky nevyvolala opravdu příliš nadšení.

K fotbalu se váže i pořádání jubilejního pátého ročníku Memoriálu Jaroslava Fajmana, který se konal v závěru července za účasti pěti družstev z okolí. Vavříny vítěze si odneslo družstvo místní, kterému se podařilo porazit druhou Chotěboř a třetí Libici nad Doubravou a dále i Novou Ves a poslední Maleč.

Z dalších činností zaslouží zmínku pořádání velikonoční taneční zábavy, na níž osobně zvali sokolové zdejší obyvatele, které obcházeli se vstupenkami na ples a lístky do tomboly, v níž hlavní cenu představovala televize. Vstupenek v hodnotě 70 Kč se prodalo 70. Účast na plese v sokolovně, kde k poslechu hrála kapela Duomix, byla už slabší a pohybovala se okolo 40 vesměs zvláště s přibývajícím večerem bujarých a tancechtivých příznivců sokola. V rámci příprav na sraz rodáků a přátel se sokolové postarali o úklid sokolovny a natření okenních parapetů. Svě aktivity oživily i vícecké ženy – členky sokola, respektive čtyři z nich, jež začaly na konci roku pod hlavičkou novoveského sokola nacvičovat na všesokolský slet, který se odehraje v červenci 2007 v Praze. K nácvičku skladby s názvem Zpěv naděje na motivy národních písní se ženy scházejí jednou týdně. Do Prahy mají připravené bílé úbory s červenými a modrými barvami a velmi se těší jednak na cvičení, ale zajisté i na to, jak si odpočinou od svých drahých

manželů a jak se pobaví při nevynechatelné návštěvě vyhlášených pražských hospůdek.

V koloritu své každoroční činnosti pokračoval i Bago klub. Mimo každonedělních fotbálků uspořádal během února Bago ples v Pohostinství U Fajmanů. K tanci, poslechu a pro někoho i ke spánku hrála chotěbořská kapela Dostavník a návštěvnost přesáhla na zdejší poměry vysokou sedmdesátku, což nejlépe dokazuje oblibu této trachtace. Během tradičního posledního víkendu v červnu uspořádali bagisté tradiční Bago turnaj, který také tradičně zakončili u lahodného pivního moku v sokolovně. K víseckým reáliím již díky Bagu patří i vystoupení bagistické kapely, která zpestřila svým hraním například sraz rodáků. K „službám“ oslavčtivým patřilo bezesporu i zorganizování oslavy Silvestra v Pohostinství U Fajmanů.

O hladký průběh zmíněného srazu se zasloužil i rybářský spolek. Ten zorganizoval první červnový víkend pouťovou zábavu. Avizované místo konání – rybářské prostory u rybníka Společný – opět muselo být jako v loňském roce na poslední chvíli přesunuto z důvodu počasí do sokolovny. Jeho členové se ale přece jen činili i u zmíněného rybníka, kde kromě každoročních údržbových prací zpevnili betonem část hráze, zbudovali v ní nový přepad a nové podloží zde dostala také jejich víceúčelová dřevěná chata. Výlov rybníka Společný se v tomto roce nekonal z důvodu nedostatečného množství ryb.

Svou činností oživovala obec i vísecká mládež, která se samozřejmě podílí i na fungování zmíněných spolků. K jejím tradičním projevům v rámci víseckého společenského života patří hojná účast na pomlázce, příprava Silvestra v sokolovně, organizace pálení čarodějnic a stavba májky. V letošním roce zdejší omladina asistovala u stavby celkem tří májí– obecní u sokolovny, svatební u rodiny Březinovi z čp. 69, kteří vdávali dceru, a třetí u novostavby Ondřeje Čapka čp. 78

stavěné na oslavu přestěhování do nového domu. Kromě toho místní stavěli i svatební májku v sousední Malči pro Radka Křivského z čp. 70, respektive jeho nastávající manželku. Další pěknou tradici si připomněla obec a to rozdáním květin ke Dni matek pro místní ženy starší 65 let. Takže příležitostí ke společenskému ale i sportovnímu vyžití bylo ve Víscce v roce 2005 opravdu požehnaně a nebude přeháněním, pokud tento rok označíme za pro obec úspěšný.